

Herinrichting Grote Berg klaar

De herinrichting van de Grote Berg is op enkele details na afgerond. Vanaf 3 december is de straat weer open voor alle verkeer met uitzondering van lijnbussen. Het in diverse fases uitgevoerde werk heeft ruim een half jaar geduurd. Voorafgaand aan de werkzaamheden heeft er een archeologisch bodemonderzoek plaatsgevonden. Daarbij werden enkele opzienbarende vondsten gedaan zoals de restanten van een bastion (onderdeel van de verdedigingswerken uit de 16e eeuw).

De afgelopen zes maanden kreeg de Grote Berg nieuwe bestrating met meer ruimte voor voetgangers en fietsers. Ook heeft de straat extra groen gekregen met de begin december aangeplante bomen (24 stuks). En voor de Kerst worden de nieuwe groenperken voorzien van planten.

Behalve nieuwe bestrating is ook de riolering tussen de Keizersgracht en de Deken van Somerenstraat vervangen omdat het oude stelsel daar hard aan toe was. Bovendien is in de hele straat een schoonwaterriool aangelegd. Via dat stelsel wordt regenwater afkomstig van de bebouwing, opgevangen en afgevoerd. Door het slechte weer van de afgelopen periode kon het rode asfalt op het wegdek niet volgens schema worden aangebracht. Dat is inmiddels wel gebeurd. Een eerste indruk van de Grote Berg anno 2021? De straat is er visueel absoluut op vooruit gegaan. De straat oogt rustiger, strakker en ook vriendelijker. Of de herinrichting ook een verbetering is voor het doorgaand verkeer en of de verkeersveiligheid van fietsers is verbeterd, is nog even afwachten. Wat dat betreft: eerst eens even aanzien en dan pas oordelen.

Ruim je rommel toch op!

Het blijft niet te begrijpen. Het dumpen van afval, grof vuil en andere rotzooi op plekken waar het niet thuishoort.

Lekker stiekem ergens dumpen. Liefst in het donker zodat je niet wordt betrapt. Ja, stiekem, als een real hero.

Het idiote is dat zo'n illegale, asociale dumpactie misschien nog wel meer moeite en tijd kost dan je rommel op te ruimen zoals het hoort en van volwassen mensen kan worden verwacht.

Maar nee, het stiekem, sluipend langs gevels, neersmijten in een onderdoorgang. Bijvoorbeeld die tussen de Catharinastraat en het Treffinaterrein (zie foto) zoals onlangs gebeurde. Bij de rotzooi zaten ook etensresten wat bijna zeker een garantie is voor de komst van ratten en ander ongedierte.

Wie deze schoen past, ruim je rotzooi normaal op zoals een echte vent of vrouw dat doet.

LOES VAN DELFT IN GALLERY REMBRANDT

Fier kijkt hij naar de werken van Loes Van Delft die in zijn galerij hangen. Gallerijuitbater Gerd Jan Kraaijvanger moet één van de laatste zijn die nog vier werken van haar heeft. "Ze is een maand of drie geleden museaal geworden en zowat al haar werken zijn opgekocht door China, terwijl ik haar al een jaar of tien in m'n collectie heb." Loes heeft net een heel problematische zwangerschap achter de rug waardoor er minstens een jaar geen werken gemaakt zijn. Kraaijvanger heeft toch nog vier werkjes kunnen kopen. "Ik denk dus dat ik de enige ben die nog iets van haar heeft. Dat is wel heel bijzonder, want de hele wereld zit achter haar aan." Loes van Delft, geboren in Amsterdam, werd bekroond met de Best Global Artist Award op de Amsterdamse International Art Fair in 2012. Sindsdien is Loes succesvol uitgegroeid tot een krachtige en belangrijke speler in de kunstmarkt. Haar kunstwerken zijn booming en steeds een enorme investering voor hedendaagse kunstverzamelaars. De schilderijen van Loes van Delft combineren onschuldig eigenzinnigheid samen met een brutaal cartoongevoel. In de loop der jaren ontwikkeld Loes haar heel herkenbaar karakter met de naam 'Pijpje.'

JONGE FRANSE KUNSTENAAR EYMANN

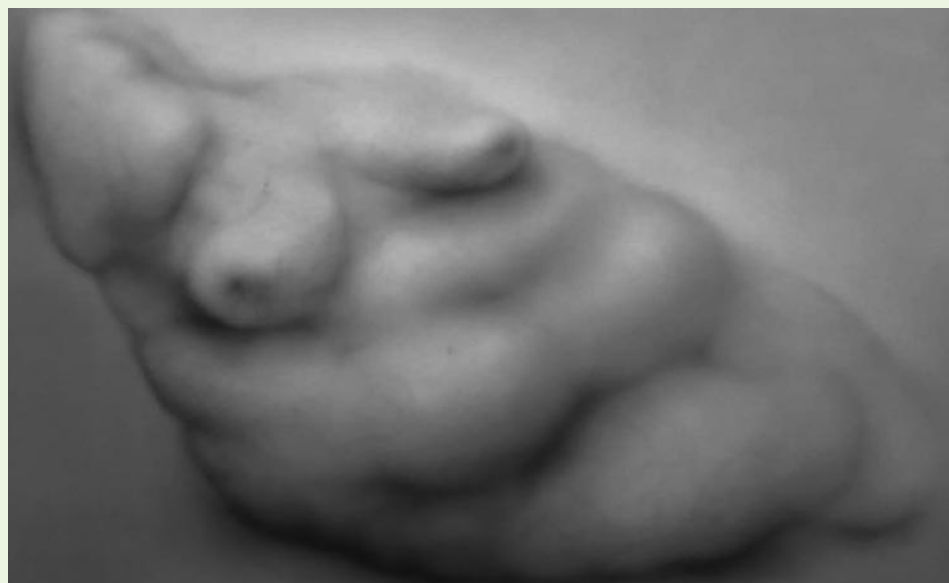
Nog heel speciaal bij Gallery Rembrandt is het werk in de etalage. Dat is van de jonge Franse kunstenaar Eymann. "Ik verwacht dat hij één dezer dagen ook museaal gaat worden. Ik heb nu drie werken in m'n vitrine, maar verwacht er de komende maanden nog eens drie. "Florian Eymann maakt voorname-lijk olieverf op canvasseries en gebruikt meestal spuitverf en collage. Het is bekend dat de kunstenaar werken maakt die veront-rustend zijn, maar ook die de toeschouwer een vraag stellen. De kracht van zijn schilde-rijen en zijn streken doen denken aan het werk van Francis Bacon." Florian Eymann overlapt en laat vormen en felle kleuren samsmelten, waarbij hij bewust de con-stante indruk van constructie/vernietiging uitbeeldt." Hij werkt heel ordelijk en be-schouwt zichzelf als regisseur, aangezien hij zijn personages kiest, decors en bewegingen creëert. "Hij lijkt ongebruikelijke technieken te gebruiken, hij verwacht de sporen en wist de identiteit van de personages, waardoor krachtige en raadselachtige creaties ont-staan. Ik ben er erg fier dat hij in mijn eta-lage hangt."

EXPOSITIE MAGDA KIRK - COVA ART GALLERY

Sinds eind november loopt bij COVA Art Gallery in de Hoogstraat de expositie 'Venus' van de talentvolle Poolse kunstenaar Magda Kirk. Het concept van de Venus-reeks gaat over lichaamsbeeld en heeft betrekking op fundamentele culturele verbeeldingen van vrouwelijkheid. De groteske, vervormde reflecties van de werkelijkheid brengen de clichés van lichaamsbeeld in de tegenwoor-

dige tijd aan het licht. "Deze clichés zijn wat Kirk het meest interesseert; de portretten presenteren echte mensen en hun problemen met identiteit, zelfbeeld en zelf-expressie", legt eigenaar Roy Covalenco uit. Ze poseren als het ware voor een vervormde spiegel van culturele verwachtingen waar-aan ze willen conformeren, maar waarvan ze tegelijkertijd willen onderscheiden.

C O L O F O N

- Redactie: Lucas Nuchelmans, nuchel_01@hotmail.com, Saskia Castelyns
- Vormgeving: Henk Jan Drenthen
- Drukwerk: PrintPlan
- Oplage: 1300 ex.
- Distributie: Ignace Op de Macks, Kleine Berg 46, (040) 2442550, iodmacks@iae.nl
- Deadline komend nummer: vr. 18 febr.
- Verschijningsdatum: vr. 25 febr. 2022
- Voor verdere informatie kijk op: www.stichtingdebergen.nl

NIEUW LEVEN VOOR AFVAL

Duurzaamheid, hergebruik, milieubewuste keuzes. Termen van deze tijd. Bewoners, kunstenaars en ondernemers uit De Bergen worden uitgenodigd om te vertellen en te laten zien hoe ze van sloop- en restmaterialen en rommel iets nieuws maken. Stijn OpdeMacks (28) doet de aftrap van de rubriek 'Nieuw leven voor afval'.

- Hoe belangrijk is duurzaamheid voor jou?

"Heel belangrijk. Bewust omgaan met alle zaken die met het milieu te maken hebben. Bijvoorbeeld bij alles wat je wilt afdanken, nadenken of het misschien toch nog kan worden opgeknapt of gebruikt om er iets anders van te maken. Zo kun je bijdragen aan een beter milieu."

- Waar komt die instelling vandaan?

"Meegekregen van thuis. Spullen niet te snel weggoeien. Je kunt er later misschien nog iets aan hebben en je ontziet het milieu. Als kind gebruikte ik restjes hout om dingen te bouwen. Bruggen, hijskranen, kleine meubelstukken. Toen nog niet vanuit een duurzame gedachte, dat is later gekomen."

- Jouw creaties hebben vaak met electriciteit te maken. Hoe zit dat?

"Ik heb MBO electrotechniek gedaan, vandaar. Maar ik vind het ook interessant en leerzaam te ontdekken waar electro-apparatuur voor heeft gediend en hoe ze werken en in elkaar zitten."

- Heb je een voorbeeld?

"In mijn mini-museumje ligt een electromotor. Gewicht 16 kilo, in 1921 bij AEG in Berlijn gemaakt. Na wat zoekwerk weet ik dat het een drie-fasen wisselstroom electromotor is.

Die produceerde 'draaistroom' vanwege de techniek in het apparaat. Ik heb de motor gereviseerd en extra gebruiksveilig gemaakt en hij is weer als nieuw ondanks dat-ie 100 jaar oud is."

- Hoe kom je aan de spullen?

"Die komen overal vandaan. Sommige dingen liggen al veertig jaar in de schuur. Mijn vader heeft ze daar opgeslagen na de vervanging van het stroomnetwerk in ons huis. Ik loop ook regelmatig bij oud ijzerbedrijven binnen. Overal vandaan dus. Als ik met iets een klink heb of iets interessant vind, neem ik het mee."

- Wat maak je zoal?

"Ik knap oude apparatuur op, breng verbeteringen aan en maak fantasie-creaties. Dat hangt af van wat ik heb verzameld én mijn inspiratie. Soms vind ik iets en heb binnen enkele minuten precies bedacht wat ik er mee ga doen."

Tot slot toont Stijn een hang- en/of stalamp van zo'n 40 cm hoog (zie foto). Het frame is van stukken onbewerkt steigerhout. Aan het frame heeft hij een hoek bevestigd van een oude, ijzeren leiding voor stroomdraden waaraan de fitting zit voor een overmaatse gloeilamp. Niets moeilijks of ingewikkeld, wel stoer en hoe dan ook uniek in ontwerp en uitvoering. Oftewel een schoolvoorbeeld hoe afgedankte materialen en voorwerpen een nieuw leven kunnen krijgen.

Hergebruik jij ook afgedankte materialen en voorwerpen? Vertel je verhaal in het Bergen Bulletin en lever daarmee een duurzame bijdrage. Stuur een mail naar het Bergen Bulletin (nuchel_01@hotmail.com).

MAX & LEWIS

Wie van de twee kemphanen zich inmiddels wereldkampioen mag noemen maakt me eigenlijk niet zoveel meer uit. Mocht het Hamilton zijn dan nog blijft Max voor mij de absolute grote winnaar van dit racesizoen. Hij en niemand anders maakte voor de toeschouwers en tv-kijkers het autoracen weer spannend en aantrekkelijk als kijksport. Het bloedstollende gevecht tussen hem en Hamilton in Saoedi-Arabië zal als een van de meest memorabele dagen uit de Formule 1-geschiedenis de boeken in gaan. Dat in die zenuwslopende tweestrijd alleen Max straffen kreeg vond ik, ondanks mijn enigszins gekleurde bril, ronduit belachelijk. Als Max al remmend Hamilton hinderde deed Bottas dat in het begin van de wedstrijd bij Max minstens even opzichtig om zijn kopman te verdedigen. Maar de stewards keken toen kennelijk effe de andere kant op of zaten te dagdromen. En dat Hamilton op de achterkant van Max reed was gewoon een domme inschattingsfout van hem. Maar wat denk je? Max kreeg de schuld van de dolende wedstrijdleiding. De gele kaart waar het ratje Hamilton vervolgens om vroeg werd gretig aan Max gepresenteerd. Nu weet ik wel dat Max soms de aangeboren agressiviteit van zijn vader gebruikt om zijn iets minder snelle auto dan die van Lewis te compenseren, maar hij rijdt ook met de geruststellende kalmte van zijn moeder Sophie om dat binnen de perken te houden. Hij gaat altijd tot op het uiterste randje. Juist de mix van die twee ouderlijke eigenschappen hebben Max gevormd tot een regelrechte wereldtopper.

De voormalige Formule-1 baas, de 91-jarige legendarische Ecclestone zei in een interview dat Mercedes en hun geslepen opper- rat Toto Wolff doelbewust bezig zijn om Verstappen te beschadigen. Dat ze wellicht ook de wedstrijdleiding kunnen beïnvloeden maakte 'n moment de verkeerde dingen in me wakker.

"Wie betaalt die bepaalt" dacht ik voorzichtig....

Tom Adriaans

tomadriaans@hotmail.com

Een snijdende oostenwind met striemende regen en natte sneeuw geselde stad en land al een week. Tussen twee buien door waren Amir en zijn hoogzwangere vrouw Lina zonder iets te zeggen vertrokken uit de Centrale Opvang Asielzoekers in Friesland. Het had hen allebei doen terugdenken aan hun steelse vlucht in 2019 uit hun geboorteland in het Midden-Oosten dat al tijden werd verscheurd door chaos, geweld en willekeur. Ruim een jaar vol twijfel, angst en ontberingen had die 'reis' naar Nederland geduurd. Naar het volgens velen beloofde land waar vrede en vrijheid waren.

De eerste tijd in de CAO hadden ze zich opgelucht en veilig gevoeld. Maar naarmate het besluit over hun asielaanvraag langer op zich liet wachten, waren hun onzekerheid en wanhoop teruggekeerd. Acht maanden geleden bleek Lina zwanger te zijn maar hun aanvankelijke blijdschap was al snel verdrongen door die aan hen vretende uitzichtsloosheid. Ze vroegen zich af of die barre, eindeloze tocht vol onvoorstelbare gebeurtenissen naar dat verre Nederland voor niets was geweest.

De man die Amir en Lina over de grens tussen Duitsland en Nederland had gebracht, had hun bij hun afscheid een telefoonnummer gegeven. Dat konden ze bellen als hun asielaanvraag zou worden afgewezen, had de man gezegd. "Het is van een netwerk van ex-vluchtelingen die nu een permanente verblijfsvergunning voor Nederland hebben en uitgeprocedeerde vluchtelingen proberen te helpen. Zonder daar veel geld voor te vragen. Alleen onkosten moeten jullie betalen."

Toen ze onlangs te horen hadden gekregen dat hun asielaanvraag pas over een half jaar zou worden behandeld, hadden ze besloten dat telefoonnummer te bellen. Een man die slecht Arabisch sprak had opgenomen. Die wilde eerst weten uit welk land ze waren gevlucht en daarna hoelang ze in de opvang verbleven. Hij had gezegd dat ze hen voor tweeduizend euro zouden kunnen helpen. Ze hadden geen tijd om na te denken gehad en het schimmige aanbod aangenomen. Tot slot had de man verteld hoe ze het geld moesten betalen. Als dat was gebeurd zouden ze het adres krijgen waar ze zich moesten melden. In een stad die Eindhoven heette.

Een gelukkig en fortuinlijk Kerstfeest

De volgende dag hadden ze onaangekondigd bezoek gekregen van een man die het geld kwam ophalen. In ruil daarvoor hadden Amir en Lina een adres gekregen. De dag daarna waren ze weggegaan.

En nu, drie dagen later, zwierven ze door dat onbekende Eindhoven. Nat, koud, hongerig en zonder enige hoop. Het opgegeven adres bleek van het hoofdbureau van politie te zijn. De allerlaatste plaats waar ze wilden aankloppen.

Overdag hadden ze kunnen schuilen en zich opwarmen in de vanwege Kerstmis overdadig versierde winkels maar na sluitingstijd hadden ze rondgedwaald door de onbekende stad. Ze durfden niemand om hulp te vragen uit angst terug naar de COA, of erger, terug naar hun vaderland, gestuurd te worden. De tweede nacht hadden ze onder stukken karton en stapels papier in de struiken langs een hoger gelegen spoorlijn doorgebracht. De urenlange, ijskoude regen had hun tot op het bot verkild. De avond erna had Amir geprobeerd binnen te komen in een leeg-

staand vervallen huis. Maar ze waren door een norse man weggejaagd. En nu zaten ze tegen elkaar gekropen in een kil bushokje. "Amir, ik kan niet meer, ik heb het zo koud en ik ben zo moe", had Lina gehuild. "En ik voel ons kindje niet en ik heel erge buikpijn." Haar man had haar nog dichter tegen zich aangetrokken en proberen te troosten. Een uur later waren de weeën begonnen. En even later waren Lina's vliezen gebroken. "De baby komt, Amir, de baby komt, help me", had ze gefluisterd. Amir had radeloos rondgekeken.

De straat was leeg, of toch niet? Iets verderop ging een voordeur open en kwam een man naar buiten met een kleine hond. Terwijl de man, groot, breed met blond haar en een baard, zijn kraag opzette, kwam hij hun richting uit. Bij het passeren van het bushokje slaakte Lina net een gesmoorde kreet van pijn. De man stopte en keek eerst naar Lina en toen naar Amir. Na een korte aarzeling vroeg hij of alles goed was. Amir schudde ontkennend zijn hoofd en zei in zijn beperkte Engels dat zijn vrouw hulp nodig had. Dat ze moest bevallen.

De blonde man keek nog eens naar Lina, glimlichtte ineens en vroeg toen in bijna vloeiend Arabisch: "Zal ik jullie thuis brengen, dit is geen weer om buiten te zijn." Amir was even sprakeloos van verbazing en antwoordde toen: "We hebben geen huis, we zijn vluchtelingen en weten niet waar we naartoe kunnen. En mijn vrouw kan elk moment een baby krijgen." "Kom maar mee naar mij thuis dan kijken we verder. Mijn vrouw heeft wel droge kleren voor jullie."

Even later zaten Amir en Lina in een warme, droge woonkamer terwijl een vrouw in de keuken eten klaarmaakte en de man boven naar kleding zocht. Onder het eten deden Amir en Lina hun relaas. Na afloop keken de man en vrouw elkaar aan en knikten vervolgens naar elkaar. "Jullie zijn voorlopig onze gasten", zei de vrouw. "Ons huis is jullie huis. Maar eerst een dokter bellen voor Lina." Iets na middernacht, het was net Eerste Kerstdag, werd het eerste kind van Amir en Lina geboren. Een jongen die ze Ayman noemden wat 'gelukkig, fortuinlijk' betekent.

Vrijheid, solidariteit en respect

Voor het tweede achtereenvolgende jaar kan de Fakkeltocht niet doorgaan op de manier zoals we die al tientallen jaren kennen. Geen, altijd weer indrukwekkend, samenzijn van jong en oud op het Wilhelminaplein. Geen tocht door het centrum waarbij de duizenden brandende fakkels het vuur zichtbaar maken waarmee al die mensen zich inzetten voor een wereld met vrede en vrijheid. Voor iedereen, ongeacht afkomst, ras, geloof en geartheid.

Maar het vanwege corona afgelasten van de traditionele Fakkeltocht betekent natuurlijk niet dat het gezamenlijk streven naar vrede, vrijheid, solidariteit en respect, op de pauze-stand wordt gezet. Daarom heeft de organisatie gekozen voor een digitale Fakkeltocht om iedereen de gelegenheid te geven zich aan te sluiten bij de bijhorende kernwaarden.

Vrijheid, solidariteit en respect

Mooie woorden, maar wat betekenen ze voor jou? En hoe komen deze woorden tot uiting in jouw dagelijkse leven? Laat het ons weten en wij zorgen dan dat jouw bijdrage te zien is op onze sociale media en website. Samen met de bijdragen van anderen, zodat we op kerstavond toch met elkaar verbonden zullen zijn.

Onderstaand voor het gemak wat tips:

1. Kies één van onze kernwaarden: vrijheid, solidariteit en respect. In je dagelijkse leven draag jij bewust of onbewust deze kernwaarden uit. Beschrijf op welke manier.
 2. Beschrijf kort wat je vandaag hebt gedaan om jouw gekozen kernwaarde uit te dragen.
 3. Laat jezelf zien op een bestaande foto of op een speciaal voor deze actie gemaakte foto. Het moet een liggende foto zijn.
 4. Stuur je bijdrage naar ons op. Zie daarvoor www.fakkeltochteindhoven.nl.
 5. Deel je bijdrage. Als je bijdrage online staat, kun je je post delen via Facebook en Instagram.
- Tag ons en/of gebruik de hastag #fakkeltochteindhoven. Tag in deze post twee mensen die je uitdaagt om deel te nemen aan deze actie.

Gezamenlijke overkapping terrassen

De café's De gaper, Wilhelmina en Het Kleine Café hebben onlangs een gezamenlijke houten overkapping geplaatst boven hun terrassen. De zijkanten zijn van doorzichtig plastic. "We hadden vorig jaar hetzelfde plan", vertelt Tim Da Camara van Het Kleine Café. "We hadden de vergunning al binnen maar vlak voor de bouw ging alles weer dicht vanwege corona".

De reden voor de constructie is het gebrek aan plaats in de café's zelf door de verplichte anderhalve meter afstand tussen bezoekers. Met de overkapping kan ik over 11 in plaats van 3 tafels beschikken. Door alle beperkingen is het blijven zoeken naar geoorloofde alternatieven. Of de overkapping een goede oplossing is, weet ik nog zo net niet. Die twijfel deelt Jan Joost van De Gaper. "De overkapping vergroot niet zo zeer onze capaciteit maar zo kunnen we onze klanten wel een droge en verwarmde plek bieden. De verplichte sluitingstijd om 17.00 uur vindt Jan Joost niets. "December is normaal een topmaand qua inkomen maar door alle beperkingen is onze omzet nog geen 15 procent van het normale bedrag. Balen."

Bezwaren 'kerkhoftribune' afgewezen

De gemeentelijke beroepscommissie heeft de bezwaren tegen de bouw van twee hoge woontorens pal langs het Catharinakerkhof verworpen. De commissie oordeelde dat de bouw van de woontorens op enkele meters afstand van de kerkhofmuur de rust en privacy van bezoekers van het kerkhof niet zodanig verstoort dat het ontwerp moet worden aangepast. Het bestuur van de stichting Sint Catharinakerkhof vreest dat de nieuwe appartementen en de balkons aan de kant van het kerkhof een soort 'tribune' zullen vormen en daarmee een inbreuk zal zijn op de rust en privacy van de kerkhofbezoekers. Ook het argument dat de woontorens tijdens en na de bouw schadelijk zijn voor de oude bomen die aan de Kerkhofzijde langs de muur staan, werd afgewezen.

VREEDZAME TOEKOMST

Op de eerste plaats wil ik een dankwoord uitspreken aan alle Bergenbewoners die ons de laatste jaren hebben verwelkomt en toegelaten in de 'Wereld van de Bergen'.

Onze verhalen mogen worden gedeeld en samen zorgen we voor een mooie leefbare omgeving. Met u en onze mensen gaan we voor een veilig en vreedzame stad in ons mooie Brabant, inmiddels de Brainport Regio.

Want voor ons is het duidelijk en voor de jeugd mogen we zorgen, niet verplichten, maar zij zijn de Brains van overmorgen en gaan voor ons zorgen. De leefbaarheid in de Bergen is zeer divers en er zijn vele talenten die ontwikkeld mogen en kunnen worden. Talenten groeien van geleerde fouten en ja we zijn allen pubers geweest en daar hoort dat gedrag ook bij, jammer maar wel begrijpelijk, gun elkaar dat leer-moment en de vrijheid om te ontdekken wie of wat je bent.

Want alleen samen zijn we de Bergen en bij ons in de Treffer staat Ontmoeten Centraal. De voorbije en ook nabije toekomst heeft geleerd wat onvrijheid betekend en als militair of partner, ja zelfs kind van de militair weet je wat onvrijheid betekent. Je man en maatje moeten missen en maar hopen dat hij weer heel en gelukkig terugkomt. De vrijheid voor die ander betekent het gemis van je maatje die in dat andere land verblijft met zijn hele hebben en houwen. Dat levert soms onvrijheid en spanningen op, dat gaat niet altijd goed, maar dan zijn jullie er om ons op te vangen en te horen.

Samen maken we een mooie vreedzame toekomst en nodigen we je uit om onze gevoelens te proeven tijdens onze ontmoetingsdagen, Indisch Nieuw Guineë, Libanon, Bosnië, Afghanistan, Afrika en al die plaatsen waar we zijn geweest, gezond en vreedzaam 2022.

Huub Vleeshouwers

Van handen wassen naar handen schudden: het virus versus Eindhoven

Confronterend, indringend, ontroerend, verrassend en schokkend. Het zijn maar enkele van de termen die de afbeeldingen in het tweede fotoboek van de Eindhovense fotografe Hildegard Hick over Eindhoven ten tijde van corona.

De tientallen foto's in haar eerste, eind vorig jaar verschenen fotoboek 'Stilstaan en Doorgaan; het virus versus Eindhoven' (sept. 2020) boden een indringend beeld van een voor velen onbekend Eindhoven. De afbeeldingen in haar tweede in november verschenen fotoboek 'Van handen wassen naar handen schudden; het virus versus Eindhoven' tonen de impact van de niets ontziende pandemie op stad en haar inwoners.

Ook in het tweede boek alleen maar zwart/wit foto's. Het maakt ze vaak directer maar soms ook rauwer, harder, minder ver-

hullend. Zonder verfraaiing of afleiding door kleuren. De ene keer spontaan gemaakt, een momentopname, de andere keer na een geduldig wachten op het juiste ogenblik of beeld. Maar altijd vanuit emoties die voor velen herkenbaar zijn zoals angst en verrassing. Ja, zelfs verbijstering en ongeloof en ook twijfel, hoop, boosheid, respect, machteloosheid en waardering.

"Toen corona ons begin 2020 overviel met al snel de eerste lockdown ben ik meteen met mijn camera de stad ingetrokken. Ik wilde vastleggen hoe Eindhoven en haar inwoners reageerden op deze enorme 'inbreuk' op het dagelijks leven. Wat ons allemaal overkwam was geschiedenis, daar moest ik bij zijn als fotografe," kijkt Hildegard Hick terug.

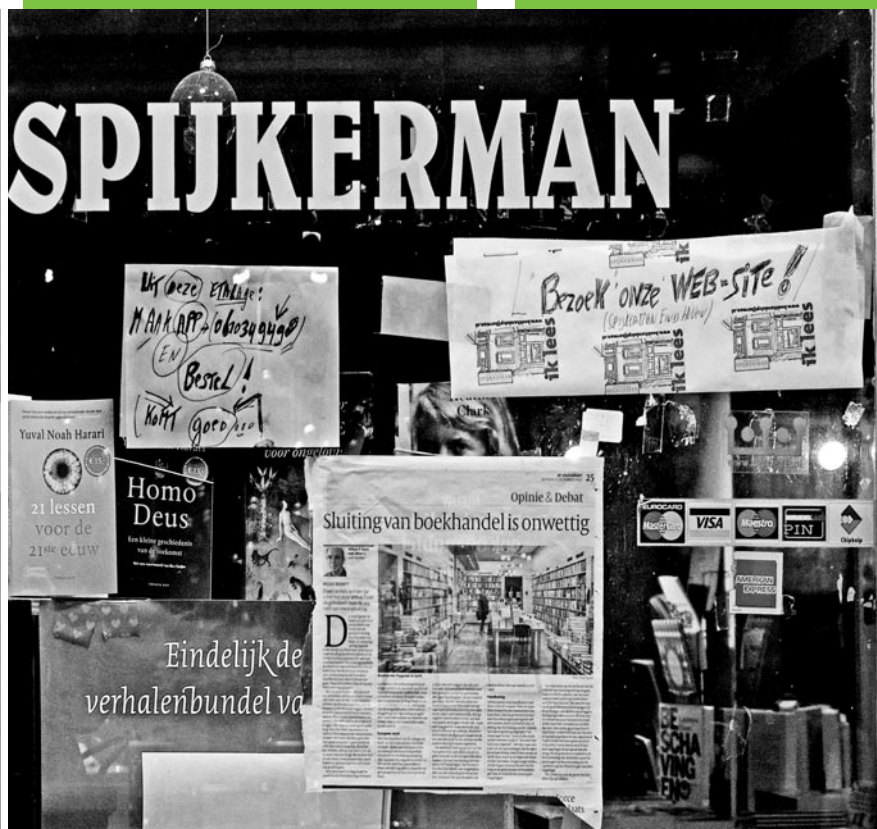
"Even leek in september vorig jaar - mijn eerste fotoboek kwam er aan - dat het ergste voorbij was. Vaccins kwamen eraan, strenge maatregelen versoepelden, vooruitzichten positief. Tot pal voor Kerstmis die tweede lockdown kwam en ik me realiseerde dat ik nog niet klaar was. Dat mijn pas verschenen fotoboek pas het halve werk was."

Ze is eerlijk over haar emoties van de afgelopen twee jaar. "Ik vond het tegelijkertijd

spannend en heel eng. Ik was bang en van de lockdown kreeg ik het letterlijk benauwd. Je kon en mocht niets en je hele bekende leven stond op zijn kop. Maar gaandeweg werd ik rustiger, kwam meer tot mezelf en werd bewuster van hoe ik leefde. Stond vaker stil bij wat ik deed en voelde. Nam meer tijd voor mijn dingen en merkte dat veel daarvan minder belangrijk waren dan ik dacht. Die rust deed me goed."

Ze bekennt dat ze had gehoopt haar nieuwe bewustwording te kunnen vasthouden toen we langzaam weer meer mochten en konden. "Maar al snel viel ik terug in mijn oude, drukke, volle, jachtige manier van leven. Dat was een teleurstelling. Maar tijdens de tweede lockdown vond ik die eerdere bewustwording en rust grotendeels weer terug. En die heb ik daarna gelukkig ook kunnen vasthouden. Dat is voor mij persoonlijk één van de positieve dingen die corona heeft gebracht. Net als de voldoening dat ik bijna twee jaar met één onderwerp bezig ben geweest en me daarop blijvend kon focussen."

Dat laatste brengt haar terug naar haar nieuwe, tweede fotoboek over corona versus Eindhoven. De objectiviteit maakte dat

foto's in dat nieuwe boek ook laten zien dat veel mensen corona-moe werden. "Bracht de eerste lockdown gevoelens van betrokkenheid en strijdvaardigheid, eind 2020 werd de sfeer grimmiger. Tegenstanders van het coronabeleid lieten zich meer en duidelijker horen. Demonstraties onttaarden in rellen met chaos en geweld zoals op 24 januari in Eindhoven. Maar naast die weerstand en boosheid bleef gelukkig bij velen de bereidheid om zich gezamenlijk in te zetten om met het leven door te gaan."

Afgelopen zomer leek corona te zijn verslagen. "Op Park Hilaria, dat dit jaar wél doorging, fotografeerde ik de zweefmolen. Een foto die voor mij symbool stond voor onze herwonnen vrijheid en de afsluiting van een bizarre periode. Toen de anderhalve meter-

maatregel werd afgeschaft, dacht iedereen dat alles weer mocht en kon. Eind september maakte ik toen als 'slotakkoord' een foto van iemand die de 'anderhalve meter-sticker' van zijn vloer verwijderde. Dat betekende dat we na al die maanden handen wassen de mensen weer een hand mochten geven, ja, zelfs elkaar weer konden knuffelen."

Maar opnieuw blijkt corona niet te zijn verslagen. Opnieuw torenhoge besmettingscijfers, toenemende sterfgevallen, overvolle ziekenhuizen. En weer leven we in een lockdown en zijn die gevoelens van wanhoop, angst, twijfel en eenzaamheid weer terug. Hildegard Hick: "Ik heb wel even gedacht: ben ik nu wéér te vroeg? Het is bizar dat we nog voor het verschijnen van dit tweede boek weer in een lockdown zitten. Maar nog

een vervolg? Nee, ik denk dat een derde fotoboek qua beelden weinig meer kan toevoegen aan mijn twee boeken over corona. Want ook ik hoop echt dat we snel klaar zijn met corona. Net als iedereen ben ik er ook echt klaar mee." "Van handen wassen naar handen schudden; het virus versus Eindhoven", nov. 2021, fotoboek van Hildegard Hick, uitgeverij Lectoris. "Stilstaan en Doorgaan; het virus versus Eindhoven", sept. 2020.

Fotoboek Hildegard Hick, uitgeverij Lectoris. Beide boeken zijn verkrijgbaar via Lectoris en bij boekhandel Van Piere.
<https://lectoris.nl/product/van-handen-wassen-naar-handen-schudden/>
<https://libris.nl/vanpiere/zoek?a=Hildegard+Hick#>

In januari sloop panden Catharinastraat

Trudo verwacht kort na de jaarwisseling te beginnen met de sloop van de voormalige kamerpanden aan de Catharinastraat. De nieuwbouw gaat begin 2023 van start. De oplevering is één jaar later. Trudo maakt wel het voorbehoud dat dit tijdpad mede afhankelijk is van het verloop van de diverse vergunningprocedures.

De woningcorporatie had na de zomer een 'ontkoppeling' van de sloop en nieuwbouw aangevraagd bij het college van B&W. Dit omdat in dit deel van De Bergen een sloopbescherming van toepassing is en de vergunningaanvraag om die reden aan extra criteria moet voldoen.

"B&W heeft de 'ontkoppeling' goedgekeurd waarna 5 november de sloopvergunning is afgegeven", aldus Trudo-woordvoerder Sebastiaan Mol. "Vanaf die datum kan gedurende zes weken, waarin géén sloopwerkzaamheden mogen plaatsvinden, bezwaar ingediend worden tegen de verleende sloopvergunning. Omdat deze bezwaarperiode vlak voor Kerstmis eindigt, heeft Trudo besloten ná de jaarwisseling te beginnen met de sloop mits onze sloopvergunning dan onherroepelijk is. We hebben omwonenden hierover schriftelijk geïnformeerd."

Het sloopplan van de vijf panden - die bij een bouwtechnisch onderzoek eind 2019 in zo'n slechte staat bleken dat sloop noodzakelijk was - is door Trudo op een bijeenkomst aan de omwonenden toegelicht. Het betrof daarbij de manier van werken en het zo veel mogelijk voorkomen van overlast. Zo worden om stofoverlast te minimaliseren de panden afgeschermd met doeken en het puin wordt indien nodig besproeid. Door het gebruiken van kleiner gereedschap en veelal handmatig slopen wordt overlast door geluid en trillingen beperkt. In verband met de veiligheid wordt de slooplocatie afgezet en er zijn tevens afspraken over routes van het bouwverkeer.

De Trudo-woordvoerder bevestigt dat een asbestsanering onderdeel van de sloopwerkzaamheden is. "In de vijf panden is inderdaad asbest aangetroffen. Dit wordt conform de richtlijnen door een gespecialiseerd bedrijf verwijderd. Omdat de asbestbronnen binnen in het gebouw zitten, zal de overlast van de sanering voor omwonenden zeer gering zijn."

Op dit moment is er volgens Trudo geen definitief ontwerp voor de nieuwbouw. Sebastiaan Mol: "Op eerdere bewonersbijeenkomsten heeft Trudo de eerste schetsen getoond voor de nieuwbouw. De

belangrijkste bezwaren van omwonenden op deze schetsen waren de massa's aan de achterzijde van het gebouw en de uitstraling van de voorgevel waarvan men het 'beeld' niet vond aansluiten bij de Catharinastraat. Op basis van deze reacties zijn er aanpassingen gedaan. Dit aangepaste schetsplan is nu in behandeling bij de intake van de gemeente voor een 1e toetsing. Deze toetsing was ook noodzakelijk in het kader van de beoordeling van de genoemde 'sloopontkoppeling'. Daarbij speelde vooral het onderzoek in het kader van cultuurhistorie een belangrijke rol. Indien de gemeente haar reactie kenbaar heeft gemaakt op het schetsplan zal Trudo dit plan wederom afstemmen met de omwonenden."

Indien het genoemde schetsplan 'in principe' akkoord is bevonden, kan worden begonnen met de ontwerpuitwerking en de wijziging van het bestemmingsplan. Trudo hoopt deze bestemmingsplanprocedure én de omgevingsvergunning medio 2022 in te kunnen dienen. Afhankelijk van het verloop van deze processen zou dan begin 2023 kunnen worden gestart met bouwen. Gezien de binnenstedelijke locatie voor de nieuwbouw zoekt Trudo een bouwsysteem waarin de bouwtijd beperkt is en de oplevering binnen één jaar na de bouwstart kan plaatsvinden.

Bewoners onderhouden gemeentelijk plantsoen

In het voorjaar van 2019 nam een bewoner van de Zwembadweg het initiatief om een wat verkommerd plantsoen in zijn straat nieuw leven in te blazen. Hij nam contact op met de gemeente wat leidde tot een voor beide partijen aantrekkelijke afspraak. De gemeente zou het plantsoen 'tuinier-rijp' maken en groen beschikbaar stellen, bewoners zouden voortaan zorgdragen voor het onderhoud. Zo gezegd, zo gedaan.

De gemeente verwijderde het wat triest ogende grasveldje en de weinig florissante beplanting, leverde nieuw groen waarna het inmiddels tot zo'n acht personen gegroeide groepje bewoners aan de slag gingen met hun tuingereedschap. "Schoffelen, harken, bloembollen in de grond doen, onkruid wie-

den, kortom 'ons' nieuwe plantsoentje verzorgen", vertelt Nicole Renou, één van de tuinierende bewoners. "Het is niet alleen fijn om te tuinieren, zeker omdat wij als bewoners van appartementen geen eigen tuin hebben, maar het is ook sociaal een prima initiatief. Onder het werk maak je een praatje met elkaar en leer je elkaar beter kennen."

Tot nu toe is het alleen bij tuinieren gebleven, waarschijnlijk mede vanwege de coronaregels, maar Nicole sluit niet uit dat in de toekomst de mensen van het groepje na het tuinieren samen een kop koffie of misschien zelfs een drankje zullen drinken.

"Dat is er nog niet van gekomen, ook omdat we na een paar uur werken best wel moe

zijn." Het initiatief aan de Zwembadweg is een goed voorbeeld hoe gemeente en inwoners samen Eindhoven groener kunnen maken.

KLEINE BERG: MÈT OF ZÓNDER AUTO'S?

Het onlangs door de gemeente gepresenteerde (voorlopige) ontwerp voor de herinrichting Kleine Berg heeft de discussie over wél of niet autovrij flink aangewakkerd. Veel omwonenden willen een autovrije straat in de toekomst. Dat werd onlangs op een bewonersbijeenkomst nog eens duidelijk, volgens Marlous Hermans van de Bewonersvereniging. Opvallend is dat diverse bewoners van de Kleine Berg dat standpunt niet delen. De groep heeft hun visie op het ontwerp gezamenlijk en/of persoonlijk naar de gemeente gestuurd. Tevens stellen meerdere bewoners van de Kleine Berg dat zij, en mogelijk zelfs niemand uit hun straat, is uitgenodigd voor het overleg dat heeft geleid tot het recente ontwerp. De gemeenteraadsfracties van GroenLinks en D66 steunen het autovrije standpunt. In tegenstelling tot ondernemers op de Kleine Berg die overigens niet tegen verder autoluw maken van hun straat zijn. De gemeente twijfelt: wél of niet autovrij? Daarom denken ze aan extra onderzoek. Ter info: een onderzoek stelde enkele jaren geleden vast dat auto's maar 4% van de dagelijkse verkeersbewegingen vormen op de Kleine Berg. Fietsers en voetgangers delen de resterende 96%.

Het nieuwste ontwerp voorziet in meer ruimte voor voetgangers en fietsers en extra groen. Auto's blijven welkom maar krijgen minder parkeerplekken.

In een gezamenlijke reactie op het ontwerp stellen bewoners van de Kleine Berg dat dit niet moet leiden tot een autolvrije straat voor aanwonenden en ondernemers. Voetgangers moeten meer extra bewegingsruimte krijgen. Auto's worden geeft problemen bij de ontsluiting van zijstraten die tevens een parkeerfunctie voor bewoners hebben en achter-erven ontsluiten. Ook moet de Kleine Berg bereikbaar blijven voor laden en lossen. Ook moet het straatbeeld 'open' blijven, zeggen ze. Zonder afbakening van terrassen om doorloop mogelijk te maken. Verder moet er voldoende geconcentreerde stallingruimte voor fietsen komen. En asfalt voor de rijstrook past niet bij het historische karakter van straat en wijk én brengt andere problemen mee. Er zouden bijna vierhonderd omwonenden voor een autovrije Kleine Berg zijn. Hoeveel daarvan wonen op de Kleine Berg? En wie zijn die 400 'autovrijen'? Volgens Niels Wildenberg, bestuurslid ondernemersvereniging De Bergen, is de bereikbaarheid van winkels en horeca voor veel ondernemers de reden geweest om zich daar te vestigen. "De straat verder autoluw maken, is prima."

De discussie over het wel of niet autovrij maken van de Kleine Berg loopt al jaren. De gemeente presenteerde in 2017 het ontwerp voor de herinrichting van de straat. De uitvoering hiervan werd begin 2018 uitgesteld

om de plannen beter te laten aansluiten bij de herinrichting van de binnenstad. Ondertussen ging de discussie over autoluw of autovrij gewoon door. In 2020 werd de Kleine Berg als proef enkele malen korte tijd afgesloten voor doorgaand autoverkeer. Vooral ook om de horeca in coronatijd meer ruimte te geven voor terrassen. Of deze herhaalde proefafsluiting voor het autoverkeer bruikbare gegevens heeft opgeleverd die kunnen bijdragen aan een weloverwogen besluit of de Kleine Berg autovrij of verder autoluw wordt, is bij de redactie van het BB niet bekend.

De verdeeldheid in de straat over met name wél of géén autoverkeer over de Kleine Berg ná een herinrichting is volgens wethouder Rik Thijs (Openbare Ruimte) ook één van de problemen bij het nemen van een uiteindelijk besluit. Thijs geeft aan dat het nog autoluw maken van de Kleine Berg een van de opties is. "Het onlangs gepresenteerde ontwerp gaat voornamelijk over hoe de openbare ruimte in te richten met meer ruimte voor voetgangers en fietsers, meer groen en minder parkeerplaatsen. Als begin december de beroepsperiode voor het nieuwe ontwerp is verlopen, kunnen we bekijken of en zo ja welke aanpassingen van het ontwerp realiseerbaar zijn".

Afhankelijk van een eventueel gemeentelijk onderzoek valt begin 2022 de definitieve beslissing. De werkzaamheden zouden dan eind 2022, begin 2023 starten.

Castelyns, Sáskia Castelyns

(een Vlaamse in De Bergen)

Journaliste en copywriter Saskia Castelyns (40) ruilde onlangs Antwerpen in voor Eindhoven. In het Bergen Bulletin verhaalt deze in De Bergen neergestreken Vlaamse expat over haar allereerste belevenissen.

Amai, m'n voeten! (Ik begin speciaal deze column met hét Vlaamse woord dat jullie allemaal zo graag horen). Maar het is ook echt weer 'Amai'. Daar waar de woorden voor deze column normaal uit m'n vingers stromen, zit ik even vast. Zoals we wéér allemaal een beetje vast zitten. Lockdown, nummer hoeveel? Ik ben de tel kwijt. Een harde, maar korte was er aangekondigd. Intussen is die alweer verlengd en heb ik medelijden met al die café's en restaurants die om vijf uur (!!!) de deuren moeten sluiten. Wat een klucht toch allemaal. Maar ook ik zit weer thuis opgehokt, stukjes te schrijven voor het Eindhovens Dagblad en andere magazines en kranten. En ik was nog zo enthousiast weer op een redactie te kunnen werken. Die nieuwsbuzz, weet je wel. Dat zit een journalist in het bloed. Helaas. Ook Thomas mag niet meer naar kantoor. Halleluja dat we dit wat hebben zien aankomen en we voor hem ook een degelijk bureau hebben neergezet in de slaapkamer. Geen drie computerschermen meer op de eettafel in de woonkamer deze keer. Er is neutraal terrein. Maar goed: het is weer wat het is en iedereen mag er het zijne van denken. De discussie over het nut van bepaalde anti-corona maatregelen ga ik niet meer aan. De regering weet het duidelijk niet meer. Maar ik ook niet, hoor. Paniekvoetbal: twee jaar nu al bijna. Grappig wel: we zijn een keertje een weekendje de grens overgestoken om op een zaterdag tot 11u pintjes te gaan drinken in Turnhout. Ah ja, want stel je voor dat België en Nederland gelijkaardige maatregelen zouden nemen. Nee, dat zou te makkelijk zijn. Ach ja...Ik moet helaas ook weer eens over fietsen beginnen. Dat achtervolgt me toch echt in 'het land der fietsen'. Daar waar m'n fiets eerder een paar keer half uit elkaar gehaald was, is hij nu gewoon gestolen. Op slot, uit een privé-garage. En toch weg. De mijne stond het dichtst tegen de deur die waarschijnlijk eens open gestaan zal hebben. En een voorbijganger zag z'n kans schoon. 'Hallo verzekering? Nee, in Nederland bent u niet gedekt voor dit soort diefstal.' AAAArgh. En nog zoiets waar ik niet bepaald vrolijk van ben geworden de afgelopen tijd. Ik ben officieel 40 geworden. Nog eens AAAArgh! 'Life begins at'...ik moet het allemaal niet horen. Het is mentaal gewoon kut. Stom hé? Wel een leuk nieuwtje: daar waar m'n Françoise Claire weer vertrokken was naar Parijs, heeft ze intussen een job bij het bedrijf waar ze hier stage deed. Ze pendelt nu heen en weer en is soms weer een paar weken m'n buurvrouw en beste vriendin in Eindhoven. De béste weken zijn dat! Waarschijnlijk zullen we kerst samen vieren, want naar Antwerpen gaan en m'n moeder, broer en twee nichtjes zien. Nee, dat zal niet mogen, vrees ik. De tweede eenzame kerst in Eindhoven dus.

V A C A T U R E

CONCLUSR ZOEKT OUDERE EN JONGERE CALLCENTER MEDEWERKERS VOOR TELEFONISCH ONDERZOEK (GEEN VERKOOP) VANUIT THUIS.

CONCLUSR
datacollection
services

Wie zijn wij?

Conclusr Datacollection Services is een marktonderzoeksbureau gevestigd in Breda en wil haar activiteiten naar Eindhoven uitbreiden.

Wij zoeken per direct gemotiveerde en enthousiaste collega's om ons callcenter vanuit huis te versterken. Wij vragen uitdrukkelijk ook aan 50 tot 65 jarigen om te reageren!

Wie ben jij?

Jij bent een opgewekte, enthousiaste, oudere of jongere doorzetter die niet bang is om te bellen naar bedrijven. Wij bellen niet om iets te verkopen, maar vragen functionarissen binnen bedrijven medewerking aan telefonische onderzoeken. De onderwerpen van onderzoek zijn zeer divers.

Wat bieden en verwachten we?

We bieden een bruto uurloon van minimaal € 15,- (inclusief vakantiegeld en een opslag voor vrije dagen)

- Je hebt thuis de beschikking over een stabiele en goede internetverbinding, een computer en een werkruimte zodat je tijdens telefonische onderzoeken niet gestoord kan worden.
- Je krijgt van ons een headset in bruikleen.
- Je belt via internet dus je hebt geen eigen telefoon nodig!
- Je krijgt een flexibele baan waarbij je zelf je dagen kunt indelen en het eerste jaar een contract op oproepbasis.

En verder:

- Dat je in de ochtenden en/of middagen minimaal 14 uur per week beschikbaar bent
- Een goede accentloze beheersing van de Nederlandse taal hebt
- Een vriendelijke en nette doorzetter die tegen een stootje kan
- Een opleiding / denkniveau op minimaal MBO-niveau

Herken je je in bovenstaande en heb je zin om aan de slag te gaan? Mail je gegevens en een korte motivatie/CV dan naar info@conclusr.nl of bel voor vragen naar: 06 23 88 30 55

• STRIPS • GAMES • MANGA •

SPECIALZAAK

Kleine Berg 33 • 5611 JS Eindhoven • Tel. 040 - 2 441 882 • www.eppo.nl

goedeboekendrukker

LAGE EN HOGE OPLAGE • MAXIMALE KWALITEIT • LAGE PRIJS

Kookboeken - Kinderboeken
Foto boeken - Leesboeken
Kunstboeken - Lesboeken

Puzzelboeken - Schoolboeken
Managementboeken
Stripboeken - Magazines

www.goedeboekendrukker.nl

KLEINE BERG 42
5611 JV EINDHOVEN
040 244 92 58
WWW.GALLERYREMBRANDT.COM

THE PRINCE
BAR & RESTAURANT

WIJ KUNNEN NIET WACHTEN
OM U TE ONTVANGEN!

WILHELMINAPLEIN 9 | EINDHOVEN | 040-2366955

ONDERNEMER,
HOOGSTE TIJD
OM TE
ADVERTEREN
IN HET
BERGEN BULLETIN

Contact en info:
nuchel_01@hotmail.com

De verkoop
van uw huis
in De Bergen:
Patrick Deckers
Makelaars

telefoon: 06 83 94 12 61
www.deckersmakelaars.nl • patrick@deckersmakelaars.nl

PDM DECKERS
MAKELAARS
& TAXATEURS
thuis in De Bergen

'Af en toe was het net een slapstick op de set. Ik vind het heel knap wat die jongens voor elkaar hebben gekregen.'

Bergenbewoner Bob Casemier over zijn bijrol in de film 'Buckle Up a.k.a. BAKLAP'

BERGEN NIEUWSBULLETIN VOOR BEWONERS, BEDRIJVEN EN INSTELLINGEN IN DE BERGEN BULLETIN

'How, how, how' ...Kerst is in De Bergen neergestreken

Overall zie je schitterende lichtjes en kaarsjes. Gezellig. Magisch aangekleed met twee prachtige kerstbomen springt bloemisterij Hartogs op de Kleine Berg er toch met vlag en wimpel uit.

Het blijft niet bij twee mooi gedecoreerde bomen, ook engeltjes, schitterende ballen...alles heeft eigenaresse, Michelle Hartogs (29) geïntegreerd in haar zaak. Het is alsof de kerstman er zelf woont. "We vinden dat gewoon zelf superleuk. We houden van dat uitbundige, dat extreme.

En de etalage is zo mooi ingericht om uiteraard aandacht van voorbijgangers te trekken. "Van sommige klanten horen we dat ze echt naar binnen zijn gezogen." Nog maar anderhalf jaar zit zij nog maar op de Kleine Berg, maar ze heeft maar liefst 15 jaar ervaring. Elke dag gebruikt ze dagverse bloemen die ook besteld kunnen worden.

Had ze veel last van corona?

"Niet persé, vorig jaar had ik een standje voor de deur en nu mogen we open blijven en dat trekt toch meer klanten, hoor. Ondanks de verplichte sluiting om 17.00 uur. We zijn erg blij dat we tenminste open mogen blijven."

BELANGRIJK OM TE WETEN: AED'S IN DE BERGEN

Je zult onverwachts een AED nodig hebben maar niet weten waar je ze in je buurt kunt vinden. AED is de afkorting voor Automatische Externe Defibrillator oftewel 'hartstarter'. Het is een draagbaar toestel dat wordt gebruikt bij de reanimatie van mensen met een hartstilstand. Is de hartstilstand het gevolg van bepaalde levensbedreigende ritmestoornissen dan kan de elektrische schok van de AED dat gestoorde hartritme doen stoppen. Het geeft het slachtoffer een veel grotere kans om de hartstilstand te overleven. In De Bergen kun je op de volgende plaatsen AED's vinden:

- in het portiek van De Treffer, Smitsstraat 17 (dag en nacht). (Zie foto)
- bij de hoofdingang van de Moskee, Willemstraat 67, (dagelijks 10.00-18.30 uur, woensdag 10.00-23.00 uur)
- bij receptie GGD Brabant-Zuidoost, Clausplein 10, (dagelijks 9.00-17.00 uur)